

upptäckten av den nya eller snarare återuppståndna sjön Lop-nor och hade då, på vintern 1930—31, ensam kartlagt en stor del av Kum-darias delta. Han hade också deltagit i min kanotfärd alltifrån Yü-lihsien (Kontje) till Den vandrande sjön och därvid utfört alla mätningar av flodens dimensioner och vattenmängd. Sedan Erik Norin och Nils Ambolt varit de första att kartlägga så mycket de utan kanoter kunde komma åt av floden och astronomiskt fastslagit dess läge och sedan Bergman kartlagt den mot söder gående armen, vid vars stränder gravfälten äro belägna, återstod i en fullständig bild av den nya flodens, Kum-darias, hydrografiska system ingenting annat än sjöarna på flodens södra strand, och det var detta arbete Chen utförde på ett för honom själv hedrande och för vår expedition och dess vetenskapliga resultat gagneligt sätt. Jag hade aldrig bett honom därom — och det hade varit grymt att anmoda någon att under sommarens båda hetaste månader bland moln av bromsar och mygg och med ständig fara för solstyng till fots utföra ett fältarbete som även under en svalare årstid är tillräckligt krävande. Han hade haft samma rätt som vi andra att vid den stora hettans inbrott dra sig tillbaka till nordligare latituder och vila. Men han gjorde det icke. På eget initiativ åtog han sig ett arbetsprogram, som bildade slutstenen i vårt forskningsverk vid de nya vattendragen och sjöarna och som berättigade påståendet, att vi icke lämnat något, i samband med den nya flodens hydrografi stående problem olöst.